

वा० रा०

॥ २९ ॥

॥ ३३ ॥ शिरोनित्यंसद्रव्यं स्वर्णवर्णमित्यर्थः ॥ तदेवाह ॥ एषकांचनकइति ॥ पूर्वहिककलासाअंजनवर्णाइत्याहुः ॥ ३४ ॥ राज्ञासहस्रभवनंगताः ॥ मरुत्तेनसहस्रं
मित्यर्थः ॥ ३५ ॥ इतिरामा० वा० उ० अष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ एवमकुर्वतांयुद्धं निर्जिता

अथाब्रवीद्वैश्रवणःकुकलासंगिरोस्थितं ॥ हैरण्यसंप्रयच्छामिवर्णं प्रीतस्तवाप्यहं ॥ ३३ ॥ सद्रव्यंचशिरोनित्यं भविष्यति तवाक्षयं ॥

एषकांचनकोवर्णो मत्प्रीत्याने भविष्यति ॥ ३४ ॥ एवं दत्त्वा वरांस्तेभ्यस्तस्मिन्यज्ञोत्सवे सुराः ॥ निवृत्ते सहराज्ञाते पुनः स्वभवनंगताः ॥

॥ ३५ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उत्तरकाण्डेऽष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ जित्वा मरुत्तंस प्र

ययौ राक्षसाधिपः ॥ नगराणि नरेन्द्राणां युद्धकांक्षीद शानतः ॥ १ ॥ समासाद्य तुराजैर्द्रान्मेहं द्रवरुणोपमान् ॥ अब्रवीद्राक्षसेन्द्रस्तु यु

द्धमे दीयतामिति ॥ २ ॥ निर्जितास्मेति वाब्रूत एष मे हि सुनिश्चयः ॥ अन्यथा कुर्वतामेवं मोक्षो नैवोपपद्यते ॥ ३ ॥ ततस्त्वभीरवः प्राज्ञाः

पार्थिवा धर्मनिश्चयाः ॥ मंत्रयित्वा ततोऽन्योन्यं राजानः सुमहाबलाः ॥ निर्जितास्मेत्यभाषंत ज्ञात्वा वरवलं रिपोः ॥ ४ ॥ दुष्कंतः सुरथो

गाधिर्गयो राजा पुरुरवाः ॥ एते सर्वेऽब्रुवंस्तात निर्जितास्मेति पार्थिवाः ॥ ५ ॥ अथायोध्यां समासाद्य राक्षसाधिपः ॥ सगुप्तमन

रण्येन शक्रेणैवामरावतीं ॥ ६ ॥ सतंपुरुषशार्दूलं पुरंदरसमं बले ॥ ७ ॥ प्राहराजानमासाद्य युद्धे देहीति रावणः ॥ निर्जितोऽस्मीति वाब्रूहि

त्वमेवं मम शासनम् ॥ ८ ॥ अयोध्याधिपतिस्तस्य श्रुत्वा पापात्मनो वचः ॥ अनरण्यस्तु संक्रुद्धो राक्षसेन्द्रमथाब्रवीत् ॥ ९ ॥ दीयते द्वाद्वयु

द्धं ते राक्षसाधिपते मया ॥ संतिष्ठ क्षिप्रमायत्तो भव चैवं भवाम्यहं ॥ १० ॥ स्मेति वचनं वाऽकुर्वतां ॥ अन्यथा प्रकारान्तरेण मोक्षो महुपरोधान्नास्ती

त्यर्थः ॥ ३ ॥ अभीरवः संतोऽपि राजानः पार्थिवाः पृथ्वीपतयः निर्जितास्मेत्यभाषंत ॥ ४ ॥ तानाहु दुष्कंत इति ॥ भिन्नभिन्नकालवर्तिनोऽपि दुष्कंतादयः स्वस्वकाले रावणं प्र
ति जितत्वा दंवरदानादुक्तवंतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अहंचैवं भवामि आयत्तो भवामीत्यर्थः ॥ १० ॥

उ० कां०

॥ २९ ॥